

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni sobre les municions de dispersió, adoptat a Dublín el 30 de maig del 2008

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2012 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni sobre les municions de dispersió, adoptat a Dublín el 30 de maig del 2008

Les municions de dispersió consisteixen en munició clàssica concebuda per dispersar o alliberar submunicions explosives que pesen menys de 20 kg. Les restes de munició de dispersió maten i mutilen civils, impedeixen el desenvolupament econòmic i social, obstaculitzen la reconstrucció postconflicte i retarden el retorn dels desplaçats, entre moltes altres conseqüències. A més, l'emmagatzematge també suposa un risc important per a la societat civil.

Les municions de dispersió van ser utilitzades per primera vegada durant la Segona Guerra Mundial per les forces alemanyes i soviètiques. Durant la dècada dels 70, es van utilitzar a les guerres a Cambodja, a Laos i al Vietnam. Més recentment, aquestes municions han estat utilitzades en la Guerra del Golf, a Txetxènia, a l'antiga Iugoslàvia, a l'Afganistan, a l'Iraq, al Líban i finalment a Geòrgia.

L'origen del Conveni sobre les municions de dispersió rau en la mobilització de la societat civil que va donar lloc a la creació de la Coalició contra les municions de dispersió (Cluster Munition Coalition) i que va comptar amb el suport inicial d'alguns països.

Aquesta mobilització va dur Noruega a convocar una primera reunió governamental a Oslo el mes de febrer del 2007 amb l'objectiu que un grup d'estats i organitzacions de les Nacions Unides, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Cluster Munition Coalition i altres

organitzacions humanitàries cerquessin una solució per regular de forma efectiva els problemes humanitaris causats per les municions de dispersió i prenguessin el compromís de concloure un instrument internacional de prohibició de l'ús, de la producció i de l'emmagatzematge d'aquestes municions. També es volia establir un marc per a la cooperació i l'assistència a les víctimes supervivents; considerar la creació d'iniciatives o polítiques nacionals; i continuar regulant els problemes humanitaris provocats per aquestes bombes en el marc del dret humanitari internacional.

A aquesta primera reunió li van seguir tres conferències més: a Lima, el maig del 2007; a Viena, el desembre del 2007; fins a l'adopció de la Declaració de Wellington, que establia els principis generals que servien de base per a l'adopció del futur Conveni.

Finalment, el maig del 2008 es va adoptar a Dublín el Conveni sobre les municions de dispersió i es va obrir a la signatura el 3 de desembre del 2008 a Oslo. El Conveni va entrar en vigor l'1 d'agost del 2010 i actualment 71 estats en són part.

L'objectiu principal del Conveni és posar fi al patiment i a la pèrdua de vides provocats per l'ús d'armes de dispersió tant durant la seva utilització, com quan no actuen com era previst o quan són abandonades.

Aquest tipus de restes i arsenals no han existit mai a Andorra, raó per la qual a efectes pràctics el Conveni no tindrà un impacte a escala interna, ja que no hauran de ser eliminats ni destruïts, ni hi haurà víctimes directes a qui prestar assistència.

Tanmateix, el Codi penal del Principat d'Andorra ja pren en compte als articles 262 i següents, pel que fa als delictes contra la seguretat col·lectiva, entre els quals inclou les infraccions de normes de seguretat amb perill concret per a les persones, el tràfic i els dipòsits d'armes de guerra, i el tràfic i el dipòsit d'aparells explosius i incendiàries.

Tenint en compte les consideracions exposades,

s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre les municions de dispersió, adoptat a Dublín el 30 de maig del 2008.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 18 d'octubre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

François Hollande
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni sobre les municions de dispersió

Els estats part d'aquest Conveni;

Profundament preocupats pel fet que les poblacions civils i les persones civils continuen sent les més afectades pels conflictes armats;

Determinats a posar fi definitivament al patiment i a la pèrdua de vides humanes causats per les municions de dispersió en el moment de la seva utilització, quan no funcionen com estava previst o quan són abandonades;

Preocupats pel fet que les restes de les municions de dispersió maten o ferixen civils, incloent-hi dones i infants, traven el desenvolupament econòmic i social a causa, entre altres raons, de la pèrdua dels mitjans de subsistència, obstaculitzen la rehabilitació i la reconstrucció després del conflicte, retarden o impedeixen el retorn dels refugiats i de les persones desplaçades a l'interior del seu propi país, poden causar un impacte negatiu en els esforços nacionals i internacionals en l'àmbit de l'establiment de la pau i de l'assistència humanitària, i tenen altres conseqüències greus que po-

den persistir durant molts anys després de la utilització d'aquestes armes;

Profundament preocupats també pels perills que representen els importants estocs nacionals de municions de dispersió que es mantenen per a un ús operatiu, i determinats a garantir la ràpida destrucció d'aquests estocs;

Convençuts de la necessitat de contribuir realment de manera eficaç i coordinada a resoldre el repte de l'eliminació de les restes de municions de dispersió disseminades arreu del món i a garantir-ne la destrucció;

Determinats a assegurar el ple exercici dels drets de totes les víctimes de les municions de dispersió i reconeixent la seva dignitat inherent;

Decidits a fer tot el que sigui possible per proporcionar assistència a les víctimes de les municions de dispersió, inclosa l'assistència mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic, i per garantir-ne la inclusió social i econòmica;

Reconeixent la necessitat de prestar assistència a les víctimes de les municions de dispersió tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere i d'abordar les necessitats especials dels grups vulnerables;

Tenint present el Conveni relatiu als drets de les persones discapacitades que, entre d'altres, requereix que els estats part del Conveni es comprometin a garantir i a promoure el ple exercici de tots els drets humans i de les llibertats fonamentals de totes les persones discapacitades sense cap tipus de discriminació a causa de la seva discapacitat;

Conscients de la necessitat de coordinar de manera adequada els esforços empresos per diverses instàncies per considerar els drets i les necessitats de les víctimes de diversos tipus d'armes i decidits a evitar qualsevol discriminació entre les víctimes dels diversos tipus d'armes.

Reafirmant que en els casos no coberts per aquest Conveni o per altres acords internacionals, les persones civils i les persones combatents romanen sota la protecció dels principis del dret internacional públic, derivats dels usos establerts, dels principis de la humanitat i dels dictats de la consciència pública;

Decidits també que als grups armats que no pertanyin a les forces armades d'un estat no poden ser autoritzats, en cap circumstància, a participar en cap activitat prohibida en un estat part d'aquest Conveni.

Acollint amb satisfacció l'ampli suport internacional a favor de la norma internacional que prohibeix les mines antipersona, continguda en el Conveni de 1997 sobre la prohibició de la utilització, l'emmagatzematge, la producció i la transferència de mines antipersona i sobre la seva destrucció;

Acollint també amb satisfacció l'adopció del Protocol relatiu a les restes d'explosius de guerra, annex del Conveni sobre la prohibició o la restricció de l'ús de certes armes convencionals que puguin produir efectes excessivament traumàtics o indiscriminats, i la seva entrada en vigor el 12 de novembre del 2006, i desitjant millorar la protecció dels civils contra els efectes de les restes de municions de dispersió en situacions de postconflicte;

Tenint present també la resolució 1325 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides sobre les dones, la pau i la seguretat, i la resolució 1612 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides sobre els infants en els conflictes armats;

Acollint d'altra part amb satisfacció les mesures preses els darrers anys en l'àmbit nacional, regional i mundial, per prohibir, limitar o suspendre la utilització, l'emmagatzematge, la producció i la transferència de municions de dispersió;

Remarcant el paper de la consciència pública en fer avançar els principis de la humanitat com ho prova la crida per posar fi al patiment dels civils causat per les municions de dispersió i reconeixent els esforços que, amb aquesta finalitat, han fet les Nacions Unides, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Coalició contra les municions de dispersió i altres nombroses organitzacions no governamentals d'arreu del món;

Reafirmant la Declaració de la Conferència d'Oslo sobre les municions de dispersió, per la qual els estats han reconegut, entre d'altres, les conseqüències greus causades per la utilització de municions de dispersió i s'han compromès a

concloure, d'aquí al 2008, un instrument jurídicament vinculant que prohibeixi la utilització, la producció, la transferència i l'emmagatzematge de municions de dispersió que provoquen danys inacceptables als civils, i que establiria un marc de cooperació i d'assistència que garantis la prestació adequada d'atenció a les víctimes i la seva rehabilitació, la neteja de les zones contaminades, l'educació sobre la reducció dels riscos i la destrucció dels estocs;

Subratllant la conveniència de suscitar l'adhesió de tots els estats d'aquest Conveni i determinats a treballar amb tenacitat en la promoció de la seva universalització i plena implementació;

Basant-se en els principis i les normes del dret internacional humanitari, en particular el principi segons el qual el dret de les parts en un conflicte armat d'eleger els mètodes o els mitjans de guerra no és il·limitat, i les normes que exigeixen que les parts en un conflicte han de distingir en tot moment entre la població civil i les persones combatents, i entre els béns de caràcter civil i els objectius militars, i, en conseqüència, dirigir les seves operacions únicament contra els objectius militars; que les operacions militars s'han de dur a terme amb una atenció constant per salvaguardar la població civil, les persones civils i els béns de caràcter civil, i que la població civil i les persones civils gaudeixin d'una protecció general contra els perills que resulten de les operacions militars;

Han convingut el següent:

Article 1

Obligacions generals i àmbit d'aplicació

1. Cada estat part es compromet a, mai i sota cap circumstància:

- a) utilitzar municions de dispersió;
- b) desenvolupar, produir, adquirir d'algun altra manera, emmagatzemar, conservar o transferir a qui sigui, directament o indirectament, municions de dispersió;
- c) ajudar, encoratjar o induir ningú a participar en qualsevol activitat prohibida en un estat part en virtut d'aquest Conveni.

2. L'apartat 1 d'aquest article s'aplica, *mutatis mutandis*, a les bombetes explosives dissenyades específicament per ser dispersades o alliberades des d'un dispositiu emissor fixat en una aeronau.

3. Aquest Conveni no s'aplica a les mines.

Article 2

Definicions

D'acord amb aquest Conveni:

1. Per "víctimes de les municions de dispersió" s'entén totes les persones que han perdut la vida o que han sofert danys físics o psicològics, una pèrdua econòmica, una marginació social o una alteració substancial de l'exercici dels seus drets a causa de la utilització de municions de dispersió. Les víctimes de les municions de dispersió inclouen les persones afectades directament per les municions de dispersió, així com els seus familiars i les comunitats afectades;

2. Per "munició de dispersió" s'entén una munició convencional que està dissenyada per dispersar o alliberar submunicions explosives, cadascuna d'un pes inferior a 20 quilograms, i que inclou aquestes submunicions explosives. La definició no inclou les municions següents:

a) una munició o submunició dissenyada per llançar bengales, fum, efectes de pirotècnia o de contramesures de radar (*chaff*); o una munició dissenyada exclusivament amb finalitats de defensa aèria;

b) una munició o submunició dissenyada per produir efectes elèctrics o electrònics;

c) una munició que, per evitar efectes indiscriminats en una zona i els riscos que plantegen les submunicions sense explotar, té totes les característiques següents:

(i) cada munició conté menys de deu submunicions explosives;

(ii) cada submunició explosiva pesa més de quatre quilograms;

(iii) cada submunició explosiva està dissenyada per detectar i atacar un objectiu constituït per un objecte únic;

(iv) cada submunició explosiva està equipada amb un mecanisme electrònic d'autodestrucció;

(v) cada submunició explosiva està equipada amb un dispositiu electrònic d'autodesactivació;

3. Per "submunició explosiva" s'entén una munició convencional que perquè compleixi la seva funció és dispersada o alliberada per una munició de dispersió i està dissenyada per funcionar mitjançant la detonació d'una càrrega explosiva abans de l'impacte, en el moment de l'impacte o després;

4. Per "munició de dispersió fallida" s'entén una munició de dispersió que ha estat disparada, deixada caure, llançada, projectada o tirada d'alguna altra manera i que hauria d'haver dispersat o alliberat les seves submunicions explosives però no ho ha fet;

5. Per "submunició no esclatada" s'entén una submunició explosiva que ha estat dispersada o alliberada o que d'alguna altra manera s'ha separat d'una munició de dispersió i que no ha esclatat com s'esperava;

6. Per "municions de dispersió abandonades" s'entén les municions de dispersió o les submunicions explosives que no s'han utilitzat i que s'han abandonat o rebutjat, i que ja no estan sota el control de la part que les va abandonar o deixar. Poden haver estat preparades per ser utilitzades o no;

7. Per "restes de municions de dispersió" s'entén les municions de dispersió fallides, les municions de dispersió abandonades, les submunicions que no han esclatat i les bombetes sense esclatar;

8. La "transferència" implica, a més del trasllat físic de municions de dispersió dins del territori nacional o fora d'aquest, la transferència del dret de propietat i del control sobre les municions de dispersió, però no inclou la transferència del territori que conté restes de municions de dispersió;

9. Per "mecanisme d'autodestrucció" s'entén un mecanisme de funcionament automàtic incorporat que és addicional al mecanisme iniciador primari de la munició i que assegura la destrucció de la munició a la qual està incorporat;

10. Per "autodesactivació" s'entén fer inactiva automàticament una munició mitjançant l'esgotament irreversible d'un component com per exemple una bateria, que és essencial per al funcionament de la munició;

11. Per "zona contaminada per les municions de dispersió" s'entén una zona que se sap o se sospita que conté restes de municions de dispersió;

12. Per "mina" s'entén qualsevol munició dissenyada per ser col·locada sota, sobre o a prop del terra o de qualsevol altra superfície i concebuda per detonar o esclatar per la presència, per la proximitat o pel contacte d'una persona o d'un vehicle;

13. Per "bombeta explosiva" s'entén una munició convencional, que pesa menys de 20 quilograms, que no és auto-propulsada i que, per dur a terme la seva funció, ha de ser dispersada o alliberada per un dispositiu emissor i que està dissenyada per funcionar mitjançant la detonació d'una càrrega explosiva abans de l'impacte, simultàniament a l'impacte o després;

14. Per "dispositiu emissor" s'entén un contenidor que està dissenyat per dispersar o alliberar bombetes explosives i que està fixat a una aeronau en el moment de la dispersió o de l'alliberament;

15. Per "bombeta sense esclatar" s'entén una bombeta explosiva que ha estat dispersada, alliberada o separada d'una altra manera d'un dispositiu emissor i que no ha esclatat com s'esperava.

Article 3

Emmagatzematge i destrucció d'estocs

1. Cada estat part, de conformitat amb la seva legislació nacional, ha de separar totes les municions de dispersió sota la seva jurisdicció i control de les municions conservades per a l'ús operatiu, i marcar-les amb l'objecte de destruir-les.

2. Cada estat part es compromet a destruir o assegurar la destrucció de totes les municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, al més aviat possible i com a màxim vuit anys després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part. Cada estat part es compromet a assegurar que els mètodes de destrucció

compleixin les normes internacionals aplicables per a la protecció de la salut pública i del medi ambient.

3. Si un estat part creu que no podrà destruir o assegurar la destrucció de totes les municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, en el termini de vuit anys després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, pot presentar una sol·licitud, davant de l'Assemblea dels Estats Part o d'una Conferència de Revisió, de pròrroga del termini de fins a quatre anys més per a la destrucció completa d'aquestes municions de dispersió. Un estat part pot, en circumstàncies excepcionals, sol·licitar pròrrogues addicionals de fins a quatre anys. Les pròrrogues sol·licitades no han d'excedir el nombre d'anys estrictament necessari per al compliment de les obligacions de l'estat part, establertes en l'apartat 2 d'aquest article.

4. Cada sol·licitud de pròrroga ha de fer constar:

- a) la durada de la pròrroga proposada;
- b) una explicació detallada de la pròrroga proposada, incloent-hi els mitjans econòmics i tècnics dels quals disposa o requereix aquest estat part per destruir totes les municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article i, si escau, les circumstàncies excepcionals que la justifiquen;
- c) un pla que precisi com i quan es completarà la destrucció dels estocs;
- d) la quantitat i el tipus de municions de dispersió i de submunicions explosives que l'estat part té en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat i qualssevol altres municions de dispersió o submunicions explosives addicionals descobertes després d'aquesta entrada en vigor;
- e) la quantitat i el tipus de municions de dispersió i de submunicions explosives destruïdes durant el període al qual fa referència l'apartat 2 d'aquest article; i
- f) la quantitat i el tipus de municions de dispersió i de submunicions explosives pendents de destruir durant

la pròrroga proposada i el ritme de destrucció anual que s'espera aconseguir.

5. L'Assemblea dels Estats Part o la Conferència de Revisió, tenint en compte els factors esmentats a l'apartat 4 d'aquest article, avalua la sol·licitud i decideix per majoria dels vots dels estats part presents i votants, si aprova la sol·licitud de la pròrroga. Els estats part poden decidir de concedir una pròrroga més curta que la sol·licitada i poden proposar criteris per a la pròrroga, si escau. Una sol·licitud de pròrroga s'ha de presentar com a mínim nou mesos abans de l'Assemblea dels Estats Part o de la Conferència de Revisió on s'hagi de considerar.

6. Malgrat les disposicions de l'article 1 d'aquest Conveni, està permesa la conservació o l'adquisició d'un nombre limitat de municions de dispersió o de submunicions explosives per al desenvolupament i la formació en tècniques de detecció, de neteja o de destrucció de municions de dispersió i de submunicions explosives, o per al desenvolupament de contramesures. La quantitat de submunicions explosives conservades o adquirides no ha d'excedir el nombre mínim absolutament necessari per a aquesta finalitat.

7. Malgrat les disposicions de l'article 1 d'aquest Conveni, està permesa la transferència de municions de dispersió a un altre estat part amb l'objecte de destruir-les i també amb les finalitats descrites en l'apartat 6 d'aquest article.

8. Els estats part que conservin, adquireixin o transfereixin municions de dispersió o submunicions explosives per a les finalitats descrites als apartats 6 i 7 d'aquest article, han de presentar un informe detallat sobre l'ús actual i previst d'aquestes municions de dispersió i submunicions explosives i sobre el seu tipus, la quantitat i el número de lot. Si les municions de dispersió o les submunicions explosives es transfereixen a un altre estat part amb aquestes finalitats, l'informe ha d'incloure una referència a la part receptora. Aquest informe s'ha d'elaborar per cada any en què l'estat part conservi, adquireixi o transfereixi les municions de dispersió o les submunicions explosives i s'ha de presentar al

secretari general de les Nacions Unides abans del 30 d'abril de l'any següent.

Article 4

Neteja i destrucció de les restes de municions de dispersió i educació en la reducció de riscos

1. Cada estat part es compromet a netejar i destruir o a assegurar la neteja i la destrucció de les restes de municions de dispersió situades en zones contaminades per les municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control, segons les modalitats següents:

- a) quan les restes de municions de dispersió estan situades en zones sota la seva jurisdicció o control, en la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, la neteja i destrucció s'ha de dur a terme al més aviat possible però com a màxim, deu anys després d'aquesta data;
- b) quan, després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, les municions de dispersió han esdevingut restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control, aquesta neteja i destrucció s'ha de dur a terme al més aviat possible, però com a màxim, deu anys després de la finalització de les hostilitats actives durant les quals aquestes municions de dispersió van esdevenir restes de municions de dispersió; i
- c) una vegada executada qualsevol de les obligacions establertes en les lletres a i b d'aquest apartat, aquest estat part ha de fer una declaració de compliment a l'Assemblea dels Estats Part següent.

2. En complir les obligacions establertes en l'apartat 1 d'aquest article, cada estat part ha de prendre al més aviat possible les mesures següents, tenint en compte les disposicions de l'article 6 d'aquest Conveni relatives a la cooperació i a l'assistència internacionals:

- a) examinar, avaluar i enregistrar l'amenaça que representen les restes de municions de dispersió, i fer tots els esforços per identificar totes les zones contaminades per les municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control;

b) avaluar i prioritzar les necessitats en termes de marcatge, protecció de civils, neteja i destrucció, i prendre mesures per mobilitzar recursos i desenvolupar un pla nacional per dur a terme aquestes activitats, basant-se, si s'escau, en les estructures, les experiències i les metodologies existents;

c) prendre totes les mesures possibles per assegurar que totes les zones contaminades per les municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control tinguin el perímetre marcat, controlat i protegit amb tanques o altres mitjans per impedir, de manera efectiva, l'entrada de civils. En la senyalització de les zones de perill s'haurien d'utilitzar senyals d'avertència basats en els mètodes de senyalització de fàcil reconeixement per a la comunitat afectada. Els senyals i altres indicacions de limitació de la zona perillosa haurien de ser, tant com sigui possible, visibles, llegibles, duradors i resistents als efectes ambientals, i haurien d'identificar clarament quin costat del límit assenyalat es considera que es troba dins de les zones contaminades per les municions de dispersió i quin costat es considera sense risc;

d) netejar i destruir totes les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control; i

e) impartir una educació sobre reducció de riscos per assegurar la conscienciació entre els civils que viuen dins o al voltant de les zones contaminades per les municions de dispersió, del perill que representen aquestes restes.

3. En l'exercici de les activitats a les quals fa referència l'apartat 2 d'aquest article, cada estat part ha de tenir en compte les normes internacionals, incloses les Normes Internacionals d'Acció contra les Mines (International Mine Action Standards, IMAS).

4. Aquest apartat s'aplica en els casos en què un estat part ha utilitzat o ha abandonat les municions de dispersió abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, i han esdevingut restes de municions de dispersió que s'han situat en zones sota la jurisdicció o el control d'un altre estat part en el moment de l'entrada en vigor

d'aquest Conveni per a aquest darrer estat part.

a) En aquests casos, després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a ambdós estats part, es recomana fermament al primer estat part que aporti, entre d'altres, una assistència tècnica, financera, de recursos materials o humans al segon estat part, ja sigui de manera bilateral o a través d'un tercer acordat mútuament, incloent-hi els organismes de les Nacions Unides o altres organitzacions pertinents, per facilitar la senyalització, la neteja i la destrucció d'aquestes restes de municions de dispersió.

b) Aquesta assistència ha d'incloure, si està a l'abast, la informació sobre els tipus i les quantitats de municions de dispersió utilitzades, la localització precisa dels atacs amb municions de dispersió i les zones on se sap que estan situades les restes de municions de dispersió.

5. Si un estat part creu que no podrà netejar i destruir, o assegurar la neteja i la destrucció de totes les restes de municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, en el termini de deu anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, pot presentar una sol·licitud a l'Assemblea dels Estats Part o a una Conferència de Revisió, i demanar una pròrroga del termini fins a un màxim de cinc anys per a la neteja i la destrucció completa d'aquestes restes de municions de dispersió. La pròrroga sol·licitada no ha d'excedir el nombre d'anys estrictament necessari per al compliment per part d'aquest estat part de les obligacions establertes a l'apartat 1 d'aquest article.

6. Qualsevol sol·licitud de pròrroga ha de ser sotmesa a l'Assemblea dels Estats Part o a una Conferència de Revisió abans de l'expiració del termini al qual fa referència l'apartat 1 d'aquest article per a aquest estat part. Qualsevol sol·licitud s'ha de presentar com a mínim nou mesos abans de la celebració de l'Assemblea dels Estats Part o de la Conferència de Revisió que ha de prendre en consideració aquesta sol·licitud. Cada sol·licitud ha de fer constar:

a) la durada de la pròrroga proposada;

b) una explicació detallada dels motius per a la pròrroga proposada, incloent-hi els mitjans econòmics i tècnics disponibles i requerits per l'estat part per a la neteja i la destrucció de totes les restes de municions de dispersió durant la pròrroga proposada;

c) la preparació dels treballs futurs i la situació dels treballs que ja s'han dut a terme en el marc dels programes nacionals de neteja i d'eliminació de mines durant el període inicial de deu anys establert a l'apartat 1 d'aquest article i en qualsevol pròrroga subsegüent;

d) la superfície total de la zona que conté restes de municions de dispersió en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part i qualsevol altra zona que contingui restes de municions de dispersió, descobertes després d'aquesta entrada en vigor;

e) la superfície total de la zona que conté restes de municions de dispersió que ha estat netejada des de l'entrada en vigor d'aquest Conveni;

f) la superfície total de la zona que conté restes de municions de dispersió pendent de netejar durant la pròrroga proposada;

g) les circumstàncies que han dificultat la capacitat de l'estat part de destruir totes les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control durant el període inicial de deu anys al qual fa referència l'apartat 1 d'aquest article, i les que podrien evitar aquesta destrucció durant la pròrroga proposada;

h) les conseqüències humanitàries, socials, econòmiques i mediambientals de la pròrroga proposada; i

i) qualsevol altra informació pertinent relativa a la sol·licitud de la pròrroga proposada.

7. L'Assemblea dels Estats Part o la Conferència de Revisió, tenint en compte els factors enunciats a l'apartat 6 d'aquest article, incloent-hi, en particular, les quantitats de restes de municions de dispersió indicades, avalua la sol·licitud i decideix per majoria dels

vots dels estats part presents i votants si aproven el període de pròrroga. Els estats part poden decidir d'atorgar una pròrroga més curta que la sol·licitada i, si escau, poden proposar criteris per a la pròrroga.

8. Aquesta pròrroga pot ser renovada per un període de fins a cinc anys amb la presentació d'una nova sol·licitud, de conformitat amb els apartats 5, 6 i 7 d'aquest article. En sol·licitar una nova pròrroga, l'estat part ha de presentar la informació addicional pertinent sobre allò que ha fet durant la pròrroga anterior atorgada en virtut d'aquest article.

Article 5

Assistència a les víctimes

1. Cada estat part ha de donar l'assistència adequada a les víctimes de les municions de dispersió en zones sota la seva jurisdicció o control i de conformitat amb el dret internacional humanitari i els drets humans aplicables, tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere, incloent-hi l'atenció mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic, i també ha d'aportar els mitjans per a la seva inclusió social i econòmica. Cada estat part fa tots els esforços possibles per recopilar dades fiables pertinents respecte de les víctimes de les municions de dispersió.

2. En complir les seves obligacions en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, cada estat part ha de dur a terme les accions següents:

- a) avaluar les necessitats de les víctimes de les municions de dispersió;
- b) desenvolupar, implementar i fer complir totes les lleis i polítiques nacionals que siguin necessàries;
- c) desenvolupar un pla i un pressupost nacionals, incloent-hi el temps estimat com a necessari per dur a terme aquestes activitats, amb vista a incorporar-les als marcs i als mecanismes nacionals existents relatius a la discapacitat, al desenvolupament i als drets humans, respectant el paper específic i la contribució dels actors pertinents;
- d) prendre mesures per mobilitzar recursos nacionals i internacionals;
- e) no discriminar les víctimes de les municions de dispersió ni fer

diferències entre elles o entre les víctimes de les municions de dispersió i les que han patit lesions o discapacitats per altres causes; les diferències en el tractament s'haurien de basar únicament en les necessitats mèdiques, de rehabilitació, psicològiques i socioeconòmiques;

f) consultar estretament i fer participar activament les víctimes de les municions de dispersió i les organitzacions que les representin;

g) designar un punt de contacte dins del Govern per coordinar les qüestions relacionades amb la implementació d'aquest article; i

h) esforçar-se a incorporar les directrius pertinents i les bones pràctiques, incloent-hi en els àmbits de l'atenció mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic, i també la inclusió social i econòmica.

Article 6

Cooperació i assistència internacional

1. En complir les seves obligacions en virtut d'aquest Conveni, cada estat part té dret a cercar i a obtenir assistència.

2. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho ha de proporcionar assistència tècnica, material i financera als estats part afectats per les municions de dispersió, destinada a la implementació de les disposicions d'aquest Conveni. Aquesta assistència es pot proporcionar, entre d'altres, a través dels organismes de les Nacions Unides, les organitzacions o les institucions internacionals, regionals o nacionals, les organitzacions o les institucions no governamentals, o sobre una base bilateral.

3. Cada estat part es compromet a facilitar l'intercanvi més complet possible d'equipaments i d'informació científica i tecnològica pel que fa a la implementació d'aquest Conveni i té el dret de participar en aquest intercanvi. Els estats part no imposen restriccions indegudes al subministrament i a la recepció, amb finalitats humanitàries, d'equips de neteja o d'altres ni a la informació tecnològica relacionada amb aquests equips.

4. A més de les obligacions que pugui tenir en virtut de l'apartat 4 de l'article 4 d'aquest Conveni, cada estat part que

estigui en condicions de fer-ho, ha de proporcionar assistència per a la neteja i per a la destrucció de restes de municions de dispersió, i informació relativa als diversos mitjans i tecnologies de neteja de municions de dispersió, i també llistes d'experts, d'agències especialitzades o de punts de contacte nacionals en l'àmbit de la neteja i la destrucció de restes de municions de dispersió i activitats connexes.

5. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar assistència per a la destrucció dels estocs de municions de dispersió i també assistència per identificar, avaluar i prioritzar les necessitats i les mesures pràctiques pel que fa al marcatge, l'educació en reducció de riscos, la protecció dels civils, i la retirada i la destrucció previstos a l'article 4 d'aquest Conveni.

6. Quan, després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, les municions de dispersió han esdevingut restes de municions de dispersió situades en zones sota la jurisdicció o el control d'un estat part, cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar immediatament una assistència d'urgència a l'estat part afectat.

7. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar assistència per a la implementació de les disposicions esmentades a l'article 5 d'aquest Conveni, a les víctimes de les municions de dispersió, tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere, incloent-hi l'atenció mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic i per aconseguir la seva inclusió social i econòmica. Aquesta assistència es pot donar, entre d'altres, a través dels organismes de les Nacions Unides, les organitzacions o les institucions internacionals, regionals o nacionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, les societats nacionals de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja i la seva Federació Internacional, a través d'organitzacions no governamentals o sobre una base bilateral.

8. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar assistència per contribuir a la recuperació econòmica i social necessària com a resultat de la utilització de municions de dispersió en els estats part afectats.

9. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho pot contribuir als fons d'afectació pertinents per facilitar la prestació d'assistència prevista en aquest article.

10. Cada estat part que sol·licita i rep assistència ha de prendre les mesures adequades per facilitar la implementació oportuna i eficaç d'aquest Conveni, incloent-hi la facilitació de l'entrada i la sortida del personal, del material i de l'equip, de manera coherent amb la legislació i els reglaments nacionals, tenint en compte les millors pràctiques internacionals.

11. Cada estat part pot, amb el propòsit de desenvolupar un pla d'acció nacional, demanar als organismes de les Nacions Unides, a les organitzacions regionals, a altres estats part o a altres institucions competents, intergovernamentals o no governamentals, d'ajudar les seves autoritats a determinar, entre d'altres:

- a) la naturalesa i l'abast de les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control;
- b) els recursos financers, tecnològics i humans que requereix la implementació del pla;
- c) el temps que s'estimi necessari per a la neteja i la destrucció de totes les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control;
- d) els programes d'educació en reducció de riscos i les activitats de sensibilització per reduir la incidència de lesions o morts causades per les restes de municions de dispersió;
- e) l'assistència a les víctimes de les municions de dispersió; i
- f) la relació de coordinació entre el govern de l'estat part concernit i les entitats governamentals, intergovernamentals o no governamentals pertinents que treballaran en la implementació del pla.

12. Els estats part que donin o rebin assistència de conformitat amb les disposicions d'aquest article cooperen amb l'objectiu d'assegurar la imple-

mentació total i ràpida dels programes d'assistència acordats.

Article 7

Mesures de transparència

1. Cada estat part presenta al secretari general de les Nacions Unides, tan aviat com sigui possible i, en tot cas, abans de 180 dies a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, un informe sobre:

- a) les mesures d'aplicació nacionals a les quals fa referència l'article 9 d'aquest Conveni;
- b) el total de totes les municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, a les quals fa referència l'apartat 1 de l'article 3 d'aquest Conveni, que inclogui un desglossament per tipus, per quantitat i, si és possible, per número de lot de cada tipus;
- c) les característiques tècniques de cada tipus de municions de dispersió fabricades per aquest estat part abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat, fins on es tingui coneixement, i les que actualment té o posseeix, amb la indicació, quan sigui possible, de qualsevol tipus d'informació que faciliti la identificació i la neteja de les municions de dispersió; com a mínim, aquesta informació ha d'incloure les dimensions, l'espoleta, el contingut d'explosiu i de metall, fotografies en color i qualsevol altra informació que pugui facilitar la neteja de les restes de municions de dispersió;
- d) l'estat i els progressos dels programes de reconversió o de tancament de les instal·lacions de producció de municions de dispersió;
- e) l'estat i el progrés dels programes de destrucció, de conformitat amb l'article 3 d'aquest Conveni, de les municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, amb detalls sobre els mètodes que s'utilitzaran per a la seva destrucció, la localització de tots els llocs de destrucció i les normes que s'hagin de respectar en matèria de seguretat i de protecció del medi ambient;
- f) els tipus i les quantitats de municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, destruïdes de

conformitat amb l'article 3 d'aquest Conveni, amb detalls sobre els mètodes de destrucció utilitzats, la localització dels llocs de destrucció i les normes que han estat respectades en matèria de seguretat i de protecció del medi ambient;

g) els estocs de municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, descoberts després d'haver informat de l'acabament del programa esmentat a la lletra e) d'aquest apartat, i els projectes per a destruir-los de conformitat amb l'article 3 d'aquest Conveni;

h) en la mesura que sigui possible, la superfície i la localització de totes les zones contaminades per municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control, que inclogui el màxim possible de detalls pel que fa al tipus i la quantitat de cada tipus de restes de municions de dispersió en cadascuna de les zones afectades i la data en què es van utilitzar;

i) l'estat i el progrés dels programes per a la neteja i per a la destrucció de tots els tipus i quantitats de restes de municions de dispersió netejades i destruïdes de conformitat amb l'article 4 d'aquest Conveni, que inclogui la superfície i la localització de la zona contaminada per municions de dispersió que s'ha netejat amb un desglossament de la quantitat de cada tipus de restes de municions de dispersió netejades i destruïdes;

j) les mesures preses per impartir educació sobre reducció de riscos i, especialment, l'advertència immediata i efectiva als civils que viuen en zones contaminades per les municions de dispersió que es troben sota la seva jurisdicció o control;

k) l'estat i el progrés de la implementació de les seves obligacions de conformitat amb l'article 5 d'aquest Conveni per assegurar, a les víctimes de les municions de dispersió, una assistència suficient, tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere, incloent-hi l'atenció mèdica, la rehabilitació, el suport psicològic, i també la inclusió social i econòmica, i recollir les dades fiables pertinents respecte

de les víctimes de les municions de dispersió;

l) el nom i les dades de contacte de les institucions que tenen el mandat de proporcionar informació i prendre les mesures descrites en aquest apartat;

m) la quantitat de recursos nacionals, incloent-hi els financers, materials o en espècie, assignats a la implementació dels articles 3, 4 i 5 d'aquest Conveni; i

n) els imports, els tipus i les destinacions de la cooperació i de l'assistència internacional proporcionats de conformitat amb l'article 6 d'aquest Conveni.

2. La informació proporcionada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article ha de ser actualitzada anualment pels estats part, ha de cobrir l'any natural anterior i ha de ser presentada al secretari general de les Nacions Unides abans del 30 d'abril de cada any.

3. El secretari general de les Nacions Unides remet tots els informes rebuts als estats part.

Article 8

Ajuda i aclariments relatius al compliment de les disposicions del Conveni

1. Els estats part acorden consultar-se i cooperar entre ells respecte de la implementació de les disposicions d'aquest Conveni i treballar conjuntament en un esperit de cooperació per facilitar el compliment, per part dels estats part, de les obligacions que deriven d'aquest Conveni.

2. Si un o més estats part desitgen aclariments sobre qüestions relacionades amb el compliment de les disposicions d'aquest Conveni per part d'un altre estat part, i els volen resoldre, poden sotmetre, a través del secretari general de les Nacions Unides, una sol·licitud d'aclariment d'aquesta qüestió a aquest estat part. Aquesta sol·licitud ha d'anar acompanyada de tota la informació corresponent. Els estats part s'abstenen de fer sol·licituds d'aclariment sense fonament i tenen cura d'evitar qualsevol abús en aquest sentit. L'estat part que rebí una sol·licitud d'aclariment dóna a l'estat part requeridor, a través del secretari general

de les Nacions Unides i en el termini de 28 dies, qualsevol informació que serveixi per aclarir la qüestió.

3. Si l'estat part requeridor no rep una resposta a través del secretari general de les Nacions Unides dins d'aquest termini o considera que la resposta a la seva sol·licitud d'aclariment no és satisfactòria, pot sotmetre la qüestió, a través del secretari general de les Nacions Unides, a la propera Assemblea dels Estats Part. El secretari general de les Nacions Unides ha de trametre a tots els estats part la petició sotmesa, acompanyada de tota la informació relativa a la sol·licitud d'aclariment. Aquesta informació ha de ser tramesa a l'estat part requerit, que té el dret de formular una resposta.

4. Mentre estigui pendent la convocatòria d'una Assemblea dels Estats Part, qualsevol estat part concernit pot demanar al secretari general que exerceixi els seus bons oficis per facilitar la presentació de l'aclariment sol·licitat.

5. Quan, de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article, s'ha sotmès una qüestió, l'Assemblea dels Estats Part ha de determinar en primer lloc si és necessari seguir examinant la qüestió, tenint en compte tota la informació presentada pels estats part concernits. Si determina que és necessari fer-ho, l'Assemblea dels Estats Part pot recomanar als estats part concernits les mesures i els mitjans per ajudar a aclarir o a resoldre la qüestió, especialment l'obertura dels procediments apropiats de conformitat amb el dret internacional. Quan es determini que la qüestió plantejada és deguda a circumstàncies que escapen al control de l'estat part requerit, l'Assemblea dels Estats Part pot recomanar mesures apropiades, en especial l'ús de les mesures de cooperació a les quals fa referència l'article 6 d'aquest Conveni.

6. A més dels procediments previstos als apartats 2 a 5 d'aquest article, l'Assemblea dels Estats Part pot decidir d'adoptar qualsevol altre procediment general o mecanisme específic per a l'aclariment del compliment, incloent-hi els fets i la resolució dels casos de no compliment de les disposicions d'aquest Conveni, com ho consideri apropiat.

Article 9

Mesures d'implementació nacionals

Cada estat part pren totes les mesures legals, administratives i altres mesures apropiades per a l'aplicació d'aquest Conveni, incloent-hi la imposició de sancions penals, per prevenir i reprimir qualsevol activitat prohibida en un estat part en virtut d'aquest Conveni duta a terme per persones o en un territori sota la seva jurisdicció o control.

Article 10

Arranjament de controvèrsies

1. En cas de controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni, els estats part concernits es consultaran amb vista a l'arranjament ràpid de la controvèrsia a través de la negociació o de qualsevol altre mitjà pacífic de la seva elecció, incloent-hi el recurs a l'Assemblea dels Estats Part i la submissió a la Cort Internacional de Justícia, de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. L'Assemblea dels Estats Part pot contribuir a l'arranjament de la controvèrsia amb els mitjans que consideri apropiats, incloent-hi l'oferiment dels seus bons oficis, instant els estats part concernits que iniciïn el procediment de resolució de la seva elecció i recomanant-los un termini per a qualsevol procediment acordat.

Article 11

Assemblees dels Estats Part

1. Els estats part es reuniran regularment per considerar i, quan sigui necessari, prendre decisions respecte de qualsevol qüestió relativa a l'aplicació o la implementació d'aquest Conveni, especialment pel que fa als aspectes següents:

- a) el funcionament i l'estat d'aquest Conveni;
- b) les qüestions sorgides dels informes presentats de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni;
- c) la cooperació i l'assistència internacional de conformitat amb l'article 6 d'aquest Conveni;
- d) el desenvolupament de tecnologies per netejar les restes de les municions de dispersió;

e) les sol·licituds dels estats part en virtut dels articles 8 i 10 d'aquest Conveni; i

f) les sol·licituds dels estats part de conformitat amb les disposicions dels articles 3 i 4 d'aquest Conveni.

2. La primera Assemblea dels Estats Part la convoca el secretari general de les Nacions Unides en el termini d'un any després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Les assemblees subsegüents les convoca el secretari general de les Nacions Unides anualment fins a la primera Conferència de Revisió.

3. Els estats que no són part d'aquest Conveni, com també les Nacions Unides, altres organitzacions o institucions internacionals pertinents, organitzacions regionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Federació Internacional de Societats de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja i les organitzacions no governamentals pertinents poden ser convidades a assistir a aquestes reunions en qualitat d'observadors, de conformitat amb les normes de procediment acordades.

Article 12

Conferències de Revisió

1. El secretari general de les Nacions Unides convoca una Conferència de Revisió en el termini de cinc anys després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El secretari general de les Nacions Unides convoca altres Conferències de Revisió si així li demanen un o més estats part sempre que l'interval entre les Conferències de Revisió no sigui en cap cas inferior a cinc anys. Tots els estats part d'aquest Conveni seran convidats a cada Conferència de Revisió.

2. La Conferència de Revisió té com a objectius:

- a) examinar el funcionament i l'estat d'aquest Conveni;
- b) considerar la necessitat de convocar, i establir amb quin interval, les assemblees dels estats part a les quals fa referència l'apartat 2 de l'article 11 d'aquest Conveni; i
- c) prendre decisions sobre les sol·licituds dels estats part previstes als articles 3 i 4 d'aquest Conveni.

3. Els estats que no són part d'aquest Conveni, com també les Nacions Unides,

altres organitzacions o institucions internacionals pertinents, les organitzacions regionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Federació Internacional de Societats de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja i les organitzacions no governamentals pertinents poden ser convidades a assistir a cada Conferència de Revisió en qualitat d'observadors, de conformitat amb les normes de procediment acordades.

Article 13

Esmenes

1. Qualsevol estat part pot proposar esmenes a aquest Conveni en qualsevol moment després de la seva entrada en vigor. Qualsevol proposta d'esmena s'ha de comunicar al secretari general de les Nacions Unides que la difon entre tots els estats part i els demana la seva opinió pel que fa a la conveniència de convocar una Conferència d'Esmena per examinar la proposta. Si una majoria dels estats part notifica al secretari general de les Nacions Unides, abans de 90 dies a comptar de la difusió de la proposta, que són favorables al fet que la proposta sigui presa en consideració, el secretari general de les Nacions Unides convoca una Conferència d'Esmena a la qual s'han de convidar tots els estats part.

2. Els estats que no són part d'aquest Conveni, com també les Nacions Unides, altres organitzacions o institucions internacionals pertinents, les organitzacions regionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Federació Internacional de Societats de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja i les organitzacions no governamentals pertinents poden ser convidades a assistir a cada Conferència d'Esmena en qualitat d'observadors, de conformitat amb les normes de procediment acordades.

3. La Conferència d'Esmena se celebrarà immediatament després d'una Assemblea dels Estats Part o d'una Conferència de Revisió llevat que una majoria dels estats part demani que se celebri abans.

4. Qualsevol esmena d'aquest Conveni és adoptada per una majoria dels dos terços dels estats part presents i votants en la Conferència d'Esmena. El dipositari comunica qualsevol esmena adoptada així a tots els estats.

5. Una esmena d'aquest Conveni entrarà en vigor als estats part que l'hagin acceptada, en la data del dipòsit de les acceptacions per una majoria dels estats que eren part en la data d'adopció de l'esmena. Després, entrarà en vigor per a qualsevol altre estat part en la data del dipòsit del seu instrument d'acceptació.

Article 14

Costos i tasques administratives

1. Els costos de l'Assemblea dels Estats Part, de les Conferències de Revisió i de les Conferències d'Esmena van a càrrec dels estats part i dels estats que, tot i no ser part d'aquest Conveni, hi participin, de conformitat amb l'escala de quotes de les Nacions Unides degudament ajustada.

2. Les despeses incorregudes pel secretari general de les Nacions Unides en virtut dels articles 7 i 8 d'aquest Conveni van a càrrec dels estats part de conformitat amb l'escala de quotes de les Nacions Unides degudament ajustada.

3. L'execució, per part del secretari general de les Nacions Unides de les tasques administratives que li estan assignades en virtut d'aquest Conveni està subjecta al mandat corresponent de les Nacions Unides.

Article 15

Signatura

Aquest Conveni, fet a Dublín el 30 de maig del 2008, estarà obert a la signatura de tots els estats a Oslo el 3 de desembre del 2008, i després a la seu de les Nacions Unides, a Nova York, fins que entri en vigor.

Article 16

Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió

1. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, a l'acceptació i a l'aprovació dels signataris.

2. Està obert a l'adhesió de qualsevol estat que no hagi signat el Conveni.

3. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen prop del dipositari.

Article 17

Entrada en vigor

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del sisè mes després del mes durant el qual s'hagi dipositat el trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Per a qualsevol estat que dipositi el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió després de la data del dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del sisè mes després de la data en la qual aquest estat hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 18

Aplicació provisional

Qualsevol estat pot, en el moment de la seva ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, declarar que aplicarà de manera provisional l'article 1 d'aquest Conveni mentre espera que entri en vigor per a aquest estat.

Article 19

Reserves

Els articles d'aquest Conveni no poden ser objecte de reserves.

Article 20

Durada i denúncia

1. Aquest Conveni té una durada il·limitada.

2. Cada estat part, en l'exercici de la seva sobirania nacional, té el dret de denunciar aquest Conveni. Ha de notificar aquesta denúncia a tots els altres estats part, al dipositari i al Consell de Seguretat de les Nacions Unides. Aquest instrument de denúncia ha d'incloure una explicació completa dels motius que han motivat aquesta denúncia.

3. Aquesta denúncia no té efecte fins al cap de sis mesos després de la recepció de l'instrument de denúncia per part del dipositari. No obstant això, si aquest període de sis mesos expira i l'estat part que denuncia el Conveni està involucrat en un conflicte armat, la denúncia no té efecte fins que aquest conflicte armat acabi.

Article 21

Relacions amb estats que no són part d'aquest Conveni

1. Cada estat part anima els estats que no són part d'aquest Conveni que ratifiquin, acceptin, aprovin o s'hi adhereixin, amb el repte de suscitar la participació de tots els estats en aquest Conveni.

2. Cada estat part notifica als governs de tots els estats que no són part del Conveni, als quals fa referència l'apartat 3 d'aquest article, les seves obligacions en virtut d'aquest Conveni, promou les normes que estableix i fa tots els esforços per desanimar els estats que no en són part a utilitzar municions de dispersió.

3. Malgrat les disposicions de l'article 1 d'aquest Conveni, i de conformitat amb el dret internacional, els estats part, el seu personal militar i els seus nacionals, poden cooperar militarment i participar en operacions militars amb estats que no són part d'aquest Conveni que puguin desenvolupar activitats que estan prohibides en un estat part.

4. Res del que estableix l'apartat 3 d'aquest article autoritza un estat part a:

- a) desenvolupar, produir o adquirir d'alguna altra manera municions de dispersió;
- b) emmagatzemar ell mateix o transferir municions de dispersió;
- c) utilitzar ell mateix municions de dispersió; o
- d) sol·licitar expressament l'ús de les municions de dispersió en els casos en què l'elecció de les municions utilitzades estigui sota el seu control exclusiu.

Article 22

Dipositari

El Secretari general de les Nacions Unides és designat com a dipositari d'aquest Conveni.

Article 23

Textos fefaents

Els textos en anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès d'aquest Conveni són igualment fefaents.

Situació el 21 de maig del 2012 del Conveni sobre les municions de dispersió

Dublín, 30 de maig del 2008

Entrada en vigor: 1 d'agost del 2010,
de conformitat amb l'apartat 1 de l'ar-
ticle 17.

Situació: signataris: 108, parts: 71.

Participant	Signatura	Aplicació provisional (n)	Aprovació (AA), acceptació (A), adhesió (a), ratificació
Afganistan	3 des. 2008		8 set. 2011
Albània	3 des. 2008		16 juny 2009
Alemanya	3 des. 2008		8 jul. 2009
Angola	3 des. 2008		
Antigua i Barbuda	16 jul. 2010		23 agost 2010
Austràlia	3 des. 2008		
Àustria	3 des. 2008		2 abr. 2009
Bèlgica	3 des. 2008		22 des. 2009
Benín	3 des. 2008		
Bolívia (Estat Plurinacional de)	3 des. 2008		
Bòsnia i Hercegovina	3 des. 2008		7 set. 2010
Botswana	3 des. 2008		27 juny 2011
Bulgària	3 des. 2008		6 abr. 2011
Burkina Faso	3 des. 2008		16 feb. 2010
Burundi	3 des. 2008		25 set. 2009
Camerun	15 des. 2009		
Canadà	3 des. 2008		
Cap Verd	3 des. 2008		19 oct. 2010
Colòmbia	3 des. 2008		
Comores	3 des. 2008		28 jul. 2010
Congo	3 des. 2008		12 març 2012
Costa d'Ivori	4 des. 2008		
Costa Rica	3 des. 2008		28 abr. 2011
Croàcia	3 des. 2008		17 agost 2009
Dinamarca ¹	3 des. 2008		12 feb. 2010
Djibouti	30 jul. 2010		
El Salvador	3 des. 2008		10 gen. 2011
Equador	3 des. 2008		11 maig 2010
Eslovènia	3 des. 2008		19 agost 2009
Espanya	3 des. 2008		17 juny 2009
Fiji	3 des. 2008		28 maig 2010
Filipines	3 des. 2008		
França	3 des. 2008		25 set. 2009
Gàmbia	3 des. 2008		
Ghana	3 des. 2008		3 feb. 2011
Grenada			29 juny 2011
Guatemala	3 des. 2008		3 nov. 2010
Guinea	3 des. 2008		
Guinea Bissau	4 des. 2008		29 nov. 2010

Haití	28 oct. 2009		
Hondures	3 des. 2008		21 març 2012
Hongria	3 des. 2008		
Illes Cook	3 des. 2008		23 ag. 2011
Indonèsia	3 des. 2008		
Iraq	12 nov. 2009		
Irlanda	3 des. 2008		3 des. 2008
Islàndia	3 des. 2008		
Itàlia	3 des. 2008		21 set. 2011
Jamaica	12 juny 2009		
Japó	3 des. 2008		14 jul. 2009 A
Kènia	3 des. 2008		
Lesotho	3 des. 2008		28 març 2010
Líban	3 des. 2008		5 nov. 2010
Libèria	3 des. 2008		
Liechtenstein	3 des. 2008		
Lituània ²	3 des. 2008	24 març 2011	24 març 2011
Luxemburg	3 des. 2008		10 jul. 2009
Macedònia	3 des. 2008		8 oct. 2009
Madagascar	3 des. 2008		
Malawi	3 des. 2008		7 oct. 2009
Mali	3 des. 2008		30 juny 2010
Malta	3 des. 2008		24 set. 2009
Mauritània	19 abr. 2010		1 febr. 2012
Mèxic	3 des. 2008		6 maig 2009
Moçambic	3 des. 2008		14 març 2011
Mònaco	3 des. 2008		21 set. 2010
Montenegro	3 des. 2008		25 gen. 2010
Namíbia	3 des. 2008		
Nauru	3 des. 2008		
Nicaragua	3 des. 2008		2 nov. 2009
Níger	3 des. 2008		2 juny 2009
Nigèria	12 juny 2009		
Noruega ³	3 des. 2008	3 des. 2008	3 des. 2008
Nova Zelanda ⁴	3 des. 2008		22 des. 2009
Països Baixos ⁵	3 des. 2008		23 febr. 2011
Palau	3 des. 2008		
Panamà	3 des. 2008		29 nov. 2010
Paraguai	3 des. 2008		
Perú	3 des. 2008		
Portugal	3 des. 2008		9 març 2011
Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	3 des. 2008		4 maig 2010
República Centreafricana	3 des. 2008		
República de Moldàvia	3 des. 2008		16 feb. 2010
República Democràtica del Congo	18 març 2009		
República Democràtica Popular de Laos	3 des. 2008		18 març 2009
República Dominicana	10 nov. 2009		20 des. 2011
República Txeca	3 des. 2008		22 set. 2011
República Unida de Tanzània	3 des. 2008		
Ruanda	3 des. 2008		

Saint Vincent i les Grenadines	23 set. 2009		29 oct. 2010
Samoa	3 des. 2008		28 abril 2010
San Marino	3 des. 2008		10 jul. 2009
Santa Seu	3 des. 2008		3 des. 2008
Sao Tomé i Príncipe	3 des. 2008		
Senegal	3 des. 2008		3 ag. 2011
Seychelles	13 abr. 2010		20 maig 2010
Sierra Leone	3 des. 2008		3 des. 2008
Somàlia	3 des. 2008		
Sud-àfrica	3 des. 2008		
Suècia	3 des. 2008		23 abril 2012
Suïssa	3 des. 2008		
Swazilàndia			13 set. 2011
Togo	3 des. 2008		
Trinitat i Tobago			21 set. 2011 a
Tunísia	12 gen. 2009		28 set. 2010
Txad	3 des. 2008		
Uganda	3 des. 2008		
Uruguai	3 des. 2008		24 set. 2009
Xile	3 des. 2008		16 des. 2010
Xipre	23 set. 2009		
Zàmbia	3 des. 2008		12 ag. 2009

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació, l'adhesió o la successió.)

Bèlgica

Declaració formulada en signar:

“Aquesta signatura obliga igualment la regió valona, la regió flamenca i la regió de Brussel·les capital.”

El Salvador

Declaració interpretativa:

Segons el Govern de la República del Salvador, l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni no implica que els estats part reconeixien la competència de la Cort Internacional de Justícia, i no els imposa l'obligació de recórrer-hi, en cas de controvèrsia, sinó que més aviat els confereix la facultat de fer-ho si ho desitgen; la República del Salvador, per la seva part, no reconeix la competència de la Cort Internacional de Justícia.

Santa Seu

En ratificar:

Declaracions:

En ratificar el Conveni sobre les municions de dispersió, la Santa Seu desitja encoratjar tota la comunitat internacional

a mostrar-se resolta a promoure negociacions eficaces sobre el desarmament i la limitació dels armaments, a reforçar el dret internacional humanitari, i també a reafirmar el valor preeminent i inherent de la dignitat humana, el lloc central que ha d'ocupar la persona humana i les consideracions elementals d'humanitat; tots aquests elements constitueixen la base del dret internacional humanitari.

La Santa Seu considera el Conveni sobre les municions de dispersió com un pas important en la línia de la protecció dels civils contra l'efecte cec d'aquest tipus inhumà d'armes, durant i després dels conflictes. El nou conveni, basat en una cooperació constructiva entre els actors governamentals i no governamentals, i sobre el vincle que existeix entre el dret humanitari i els drets humans, és una realització remarcable en el marc dels esforços multilaterals que s'esmercen en favor del desarmament.

La Santa Seu desitjaria posar en relleu els punts següents:

1. El Conveni adopta una definició àmplia de les víctimes de les municions de dispersió, que engloba especialment les persones afectades directament per aquestes armes així com la seva família i la seva comunitat afectada i convida els estats part a prestar-los assistència. La Santa Seu entén que aquesta assistència de caràcter general ha de mostrar-se respectuosa amb el dret a la vida, des del moment de la concepció fins al de la mort natural, per ser conforme amb els principis fonamentals que sustenten el respecte de la vida humana, i assegurar el reconeixement de la dignitat humana. Preservar la vida i crear unes condicions d'existència dignes de la persona humana han de ser al cor de l'assistència humanitària.

2. Els estats part, quan designin un punt de contacte al si del govern (lletra g de l'apartat 2 de l'article 5), han de vetllar perquè la coordinació dels marcs i dels mecanismes nacionals relatius a la discapacitat, el desenvolupament i els drets humans garanteixi la prestació d'una assistència eficaç a totes les víctimes. En aquest sentit, la Santa Seu desitja igualment reiterar la seva interpretació de la lletra c de l'apartat 2 de l'article 5, disposició en la qual el Conveni reconeix "el paper específic i la contribució dels

actors pertinents", és a dir que, quan un estat part elabora un pla i un presupost nacionals per dur a terme les activitats d'assistència de conformitat amb el Conveni "amb vista a incorporar-les als marcs i als mecanismes relatius a la discapacitat, al desenvolupament i als drets humans", ha de garantir el pluralisme que és inherent a tota societat democràtica i també la diversitat dels actors no governamentals pertinents. Aquesta forma de coordinació, que respecta les activitats diverses dels actors governamentals i no governamentals, és conforme a les disposicions del preàmbul (paràgraf desè). (Vegeu igualment la Conferència diplomàtica de Dublín per a l'adopció d'un Conveni sobre les municions de dispersió, informe CCM/SR/4, 18 de juny del 2008).

3. La Santa Seu, en ratificar el Conveni sobre les municions de dispersió, interpreta l'expressió "les especificitats de gènere", utilitzada en el preàmbul (paràgraf vuitè) i a l'apartat 1 de l'article 5, a l'apartat 7 de l'article 6 i a la lletra k de l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni, de conformitat amb la declaració interpretativa referent a la Declaració i el Programa d'acció de Pequín feta a Pequín a la quarta Conferència mundial sobre la dona.

4. L'apartat 4 de l'article 4 posa en relleu la responsabilitat moral que incumbeix els estats quan han utilitzat municions de dispersió, les han abandonades o bé han esdevingut restes de municions de dispersió abans de l'entrada en vigor del Conveni. Aquesta responsabilitat dels estats ha de trobar l'expressió adequada en els àmbits de la cooperació i l'assistència.

5. Quant a l'article 21, la realització d'operacions militars conjuntes no suposa de cap manera una suspensió de les obligacions que es deriven del Conveni. "Els estats part, el seu personal militar o els seus nacionals" no han de participar mai en activitats prohibides pel Conveni. Al contrari, les operacions militars conjuntes han de ser per als estats part una ocasió per promoure el respecte de les normes introduïdes pel nou instrument amb vista a protegir els civils durant i després dels conflictes armats.

La Santa Seu ret homenatge a l'esperit de partenariat entre els estats, els

organismes de les Nacions Unides, les organitzacions internacionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja i la societat civil, que mitjançant la seva acció col·lectiva han mantingut el procés que ha finalitzat amb l'adopció del Conveni. La Santa Seu considera la posada en pràctica del Conveni com el repte al qual s'ha de fer front en els àmbits jurídic i humanitari en el futur immediat. Aquest instrument només es pot posar en pràctica de manera eficaç, si es fa sobre la base d'una cooperació constructiva entre tots els agents governamentals i no governamentals, i ha de reforçar el lligam entre desarmament i desenvolupament. Només s'hi podrà arribar si els recursos humans i materials es reorienten cap al desenvolupament, la justícia i la pau, que constitueixen els mitjans més eficaços per promoure la seguretat internacional i un ordre mundial pacífic.

De conformitat amb el seu caràcter profund, la seva missió particular i el seu estatut específic d'Estat de la Ciutat del Vaticà i de conformitat amb la seva pràctica internacional, la Santa Seu, mitjançant aquest acte solemne de ratificació, expressa el seu compromís d'actuar a favor d'un ordre internacional pacífic en el qual la dignitat i els drets fonamentals de la persona humana siguin plenament respectats.

Notes

1. En ratificar el Conveni, el Govern danès va notificar al secretari general el següent:

"Fins a nova ordre, el Protocol no s'aplica respecte de les illes Fèroe".

2. En la seva notificació d'aplicació provisional, Lituània va notificar al secretari general que aplicaria, a títol provisional, l'article 1 d'aquest Conveni en espera de l'entrada en vigor del Conveni per a la República de Lituània.

3. En la seva notificació d'aplicació provisional, Noruega va notificar al secretari general el següent:

"En virtut de l'article 18 del Conveni, el Govern del Regne de Noruega declara que aplicarà, a títol provisional, l'article 1 del Conveni en espera de la seva entrada en vigor per a Noruega".

4. En ratificar el Conveni, el Govern de Nova Zelanda va notificar al secretari general el següent:

“De conformitat amb l'estatut constitucional de Tokelau i tenint en compte el seu compromís de treballar per a l'assoliment de la seva autonomia per un acte d'autodeterminació en virtut de la Carta de les Nacions Unides, aquesta ratificació només s'aplicarà a Tokelau quan el Govern neozelandès hagi dipositat una declaració en aquest sentit prop del dipositarí després d'haver fet la consulta apropiada a aquest territori”.

5. Per a la regió europea i la regió caribenya (illes Bonaire, Sint Eustatius i Saba).

Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Polònia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2012 ha aprovat la ratificació al següent:

Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Polònia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal

D'ençà de la declaració del 10 de març del 2009, signada a París, Andorra havia manifestat la voluntat de conformar-se als estàndards de l'OCDE pel que fa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Aquesta declaració comportava el compromís afegit de fer evolucionar el marc legal andorrà amb la finalitat de modificar la regulació del secret bancari per fer possible l'intercanvi d'informació fiscal.

En la reunió del 2 d'abril del 2009 a Londres, els Estats membres del G-20 van expressar la voluntat de protegir el sistema financer mundial front a les jurisdiccions no cooperadores i no transparents que presentaven un risc d'activitat financera il·legal.

Aquesta voluntat va comportar la publicació de l'anomenada “llista grisa”. Andorra figurava en aquesta llista fins al dia 25 de febrer del 2010, data en la

qual l'OCDE ha situat el nostre país en la llista blanca de les jurisdiccions que han donat un compliment substancial dels compromisos internacionals en la matèria, després d'haver signat un total de disset acords bilaterals d'intercanvi d'informació fiscal amb sol·licitud prèvia.

Això ha estat possible després que, per assumir el compromís establert a París el 10 de març, el Consell General va aprovar el 7 de setembre del 2009 la Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia que integra les disposicions de l'OCDE que han esdevingut dret comú de la cooperació internacional en matèria fiscal. Aquesta Llei recull en l'articulat l'evolució dels estàndards internacionals en matèria de cooperació internacional en la transparència de l'activitat financera i la cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal, i estableix les modalitats dels intercanvis d'informació a la demanda amb regles estrictes de confidencialitat.

A partir del marc general establert en la Llei 3/2009 i amb la voluntat ferma de mantenir amb l'OCDE i els seus Estats membres una relació fonamentada en el respecte i la confiança mútua, Andorra ha negociat acords bilaterals per a l'intercanvi d'informació fiscal amb sol·licitud prèvia.

I és en el marc d'una voluntat compartida d'avançar vers la positiva consolidació dels seus sectors financer i bancari que els Governos del Principat d'Andorra i de la República de Polònia han volgut reforçar i estrènyer les seves relacions bilaterals i la cooperació ja existent en diversos àmbits amb aquest Acord en matèria d'intercanvi d'informació fiscal, per adaptar-se als estàndards internacionals en matèria de transparència de l'activitat financera.

Aquest Acord consta de 12 articles els quals preveuen l'objecte i l'àmbit d'aplicació, la competència, els impostos coberts per l'Acord, les definicions dels diversos conceptes emprats en l'Acord, els intercanvis d'informació mitjançant una sol·licitud, els controls fiscals a l'estranger, la possibilitat de denegar una sol·licitud, la confidencialitat de les dades, les costes, el procediment d'amigable composició, l'entrada en vigor i la denúncia.

Aquest Acord entrarà en vigor trenta dies després de la data de recepció de la darrera notificació i tindrà efecte per als períodes impositius que comencin en aquesta data o posteriorment a l'1 de gener de l'any que segueix a la data d'entrada en vigor de l'Acord, o quan no hi hagi període impositiu, per a les obligacions que es generin a aquesta data o posteriorment.

Ateses les consideracions exposades i tenint en compte que l'Acord es va signar a Andorra la Vella el 15 de juny del 2012,

s'aprova:

La ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Polònia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Acord.

Casa de la Vall, 18 d'octubre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

François Hollande
President de la
República Francesa

Copríncep d'Andorra

Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Polònia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal

El Principat d'Andorra i la República de Polònia,

amb el desig de facilitar l'intercanvi d'informació en matèria fiscal,

acorden el següent:

Article 1**Objecte i àmbit d'aplicació de l'Acord**

Les autoritats competents de les parts contractants es presten assistència per a l'intercanvi d'informació que sigui previsiblement pertinent per a l'administració per executar i aplicar la legislació interna de les parts contractants relativa als impostos coberts per aquest Acord, inclosa la informació que sigui previsiblement pertinent per determinar, establir o recaptar impostos pel que fa a les persones subjectes a aquests impostos, per cobrar i executar deutes tributaris o per investigar i enjudiciar delictes fiscals d'aquestes persones. La informació s'intercanvia d'acord amb les disposicions d'aquest Acord i és tractada de forma confidencial, en la forma prevista en l'article 8. Els drets i les garanties atorgats a les persones per les lleis o la pràctica administrativa de la part requerida continua sent aplicable.

Article 2**Competència**

La part requerida no està obligada a proporcionar informació que no estigui en possessió de les seves autoritats ni en possessió o sota el control de persones subjectes a la seva competència territorial.

Article 3**Impostos coberts**

1. Aquest Acord s'aplica als impostos següents establerts per les parts contractants:

- a) Pel que fa a Andorra:
 - (i) l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries;
 - (ii) l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i els impostos directes vigents establerts per la legislació d'Andorra;
- b) Pel que fa a Polònia:
 - (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
 - (ii) l'impost sobre les societats.

2. Aquest Acord també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o substancialment anàloga que s'estableixin després de la signatura d'aquest Acord i que complementin o substituïxin els impostos vigents. Les autoritats

competents de les parts contractants notifiquen a l'altra part les modificacions legislatives substancials que puguin afectar les obligacions de la part contractant de conformitat amb aquest Acord.

Article 4**Definicions**

1. En aquest Acord:

a) el terme "Andorra" vol dir el Principat d'Andorra i quan s'utilitza en un sentit geogràfic, vol dir el territori sobre el qual, de conformitat amb la legislació andorrana i d'acord amb el dret internacional, Andorra exerceix la seva jurisdicció o els seus drets de sobirania.

b) el terme "Polònia" vol dir la República de Polònia i quan s'utilitza en un sentit geogràfic, vol dir el territori de la República de Polònia, incloses totes les àrees adjacents a les aigües territorials de la República de Polònia sobre els quals, de conformitat amb la legislació de Polònia i el dret internacional, Polònia exerceix els drets sobre l'exploració i l'explotació dels recursos naturals del fons i subsòl marins;

c) el terme "part contractant" vol dir Andorra o Polònia, segons ho requereixi el context;

d) el terme "autoritat competent" vol dir:

- (i) en el cas d'Andorra, el ministre encarregat de les finances o el seu representant autoritzat;
- (ii) en el cas de Polònia, el ministre de Finances o el seu representant autoritzat;

e) el terme "persona" inclou a les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;

f) el terme "societat" vol dir qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que estigui considerada com una persona jurídica a efectes tributaris;

g) el terme "societat que cotitza en borsa" vol dir qualsevol societat la classe principal d'accions de la qual cotitzi en un mercat de valors reconegut, sempre que el públic pugui comprar o vendre les accions fàcilment. Les accions poden ser adquirides o venudes "pel públic" si la compra o la venda de les accions no està restringida im-

plicitament o explícitament a un grup limitat d'inversors;

h) el terme "classe principal d'accions" vol dir la classe o les classes d'accions que representin la majoria dels drets de vot i del valor de la societat;

i) el terme "mercat de valors reconegut" vol dir qualsevol mercat de valors acordat per les autoritats competents de les parts contractants;

j) el terme "fons públic d'inversió col·lectiva o pla" vol dir qualsevol fons o pla d'inversió col·lectiva en què les unitats, les accions o altres participacions no estiguin restringides implícitament o explícitament a un grup limitat d'inversors;

k) el terme "impost" vol dir qualsevol impost al qual se li aplica aquest Acord;

l) el terme "part requeridora" vol dir la part contractant que sol·licita informació;

m) el terme "part requerida" vol dir la part contractant a la qual se sol·licita proporcionar informació;

n) el terme "mesures de recopilació d'informació" vol dir les lleis i els procediments administratius o judicials que permeten a una part contractant obtenir i proporcionar la informació sol·licitada;

o) el terme "informació" vol dir qualsevol fet, declaració o document, amb independència de la seva forma;

p) el terme "matèria fiscal penal" vol dir qualsevol qüestió fiscal que comporti una conducta intencionada susceptible de ser enjudiciada d'acord amb la legislació penal de la part requeridora;

q) el terme "dret penal" vol dir el conjunt de disposicions penals qualificades com a tal en el dret intern, independentment que figurin en la legislació fiscal, el Codi penal o altres lleis.

2. Pel que fa a l'aplicació d'aquest Acord en qualsevol moment per una de les parts contractants, qualsevol terme que no hi estigui definit, tret que el context ho requereixi, s'interpreta en aquell moment d'acord amb la legislació d'aquesta part, i preval el significat donat

per les lleis fiscals aplicables per damunt del significat donat al terme per altres lleis d'aquesta part.

Article 5

Intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud

1. L'autoritat competent de la part requerida proporciona informació, quan ho sol·licita l'autoritat competent de la part requeridora, per a les finalitats previstes en l'article 1. Aquesta informació ha de ser intercanviada independentment de si la part requerida necessita aquesta informació per a finalitats fiscals pròpies o de si la conducta investigada constituïa un delict segons la legislació de la part requerida, si aquesta conducta hagués tingut lloc en el territori de la part requerida.

2. Si la informació de què disposa l'autoritat competent de la part requerida no és suficient per donar compliment a la sol·licitud d'informació, aquesta part utilitza a totes les mesures rellevants de recopilació d'informació per proporcionar a l'autoritat competent de la part requeridora la informació sol·licitada, malgrat la part requerida no necessiti aquesta informació per a finalitats fiscals pròpies.

3. Si l'autoritat competent de la part requeridora ho sol·licita expressament, l'autoritat competent de la part requerida proporciona informació en virtut d'aquest article, en la mesura que ho permeti el seu dret intern, en forma de declaracions de testimonis i de còpies autenticades de documents originals.

4. Cada part contractant garanteix que, en virtut de l'article 1 d'aquest Acord, les seves autoritats competents estiguin autoritzades a obtenir i proporcionar, prèvia sol·licitud:

- a) informació en poder de bancs, altres institucions financeres o qualsevol persona que actuï en nom d'una societat o en la seva capacitat de fiduciari, inclosos representants i administradors;
- b) informació relativa a la titularitat legal o als beneficiaris de les societats, societats de persones, plans públics d'inversió col·lectiva, fideïcomisos, fundacions i altres persones, inclosa informació relativa a totes aquestes

persones quan formen part d'una cadena de propietat, en particular:

- (i) en el cas de fons públics d'inversió col·lectiva o plans, informació sobre les accions, unitats i altres participacions;
- (ii) en el cas de fundacions, informació sobre els fundadors, els membres del consell de la fundació i els beneficiaris;
- (iii) en el cas de fideïcomisos, informació sobre els fideïcomitents, els fiduciaris, els fideïcomissaris i els beneficiaris;
- (iv) en el cas de persones que no formen part de cap pla d'inversió col·lectiva, fideïcomís o fundació, informació equivalent a la informació de les lletres (i) a (iii).

5. Aquest Acord no obliga les parts contractants a obtenir o proporcionar informació relativa a la titularitat de societats que cotitzen en borsa o de fons públics d'inversió col·lectiva o plans, tret que aquesta informació pugui ser obtinguda sense que això comporti dificultats desproporcionades.

6. Qualsevol sol·licitud d'informació es formula per escrit, amb el màxim possible de detalls, i ha d'incloure:

- a) la identitat de la persona que és objecte d'una inspecció o d'una investigació;
- b) el període de temps sobre el qual se sol·licita la informació;
- c) el tipus d'informació sol·licitada;
- d) la finalitat tributària per la qual se sol·licita la informació;
- e) els motius que fan pensar que la informació sol·licitada es troba en possessió de la part requerida o en possessió o sota el control d'una persona sotmesa a la jurisdicció de la part requerida;
- f) en la mesura que sigui conegut, el nom i l'adreça de qualsevol persona de la qual es pugui pensar que disposa de la informació sol·licitada;
- g) una declaració que certifiqui que la sol·licitud és conforme a la legislació i als procediments administratius de la part requeridora, i que si la informació sol·licitada es trobés sota la

jurisdicció de la part requeridora, l'autoritat competent de la part requeridora podria obtenir-la d'acord amb la seva legislació interna o mitjançant la pràctica administrativa convencional i que tot això és de conformitat amb aquest Acord;

h) una declaració que certifiqui que la part requeridora ha esgotat tots els mitjans disponibles en el seu territori per obtenir la informació, excepte aquells que comportarien dificultats desproporcionades.

7. L'autoritat competent de la part requerida envia la informació sol·licitada a la part requeridora tan aviat com sigui raonablement possible. A fi de garantir una resposta ràpida, l'autoritat competent de la part requerida ha de:

- a) confirmar la recepció de la sol·licitud d'informació per escrit a l'autoritat competent de la part requeridora immediatament i en qualsevol cas abans de deu (10) dies hàbils després de la recepció, i notifica a l'autoritat competent de la part requeridora qualsevol mancança en la sol·licitud dins dels 60 dies de la recepció de la sol·licitud; i
- b) si l'autoritat competent de la part requerida no pot obtenir ni proporcionar la informació dins dels 120 dies de la recepció de la sol·licitud, perquè sorgeixin obstacles que impedirien proporcionar la informació, o perquè es negui a proporcionar-la, n'informa immediatament la part requeridora explicant la raó per la qual no pot proporcionar la informació, la natura dels obstacles, o les raons de la denegació.

Article 6

Controls fiscals a l'estranger

1. Si ho notifica amb l'antelació suficient, la part requeridora pot sol·licitar a la part requerida que autoritzi a representants de l'autoritat competent de la part requeridora a entrar en el territori de la part requerida, en la mesura que ho permeti el seu dret intern, per entrevistar persones físiques i examinar documents. L'autoritat competent de la part requeridora notifica a l'autoritat competent de la part requerida el moment i el lloc de l'entrevista a les persones físiques concernides.

2. A petició de l'autoritat competent de la part requeridora, l'autoritat competent de la part requerida pot autoritzar als representants de l'autoritat competent de la part requeridora a assistir a una inspecció fiscal en el territori de la part requerida.

3. Si s'atorga la petició prevista en l'apartat 2, l'autoritat competent de la part requerida que dugui a terme la inspecció notifica, al més aviat possible, a l'autoritat competent de la part requeridora el moment i el lloc de la inspecció, l'autoritat o la persona autoritzada per dur a terme la inspecció, i els procediments i les condicions necessàries per la part requerida per dur a terme la inspecció. La part requerida que duu a terme la inspecció pren totes les decisions relatives al desenvolupament de la inspecció fiscal.

Article 7

Possibilitat de denegar una sol·licitud

1. L'autoritat competent de la part requerida pot denegar l'assistència:

- quan la sol·licitud no estigui formulada de conformitat amb aquest Acord;
- quan la part requeridora no hagi esgotat tots els mitjans de què disposa en el seu territori per obtenir la informació, tret que recórrer-hi comporti dificultats desproporcionades, o
- quan la divulgació de la informació sol·licitada seria contrària a l'ordre públic.

2. Aquest Acord no obliga la part requerida a proporcionar informació relativa a secrets de caire mercantil, empresarial, industrial, comercial o professional, o tràmits mercantils, sempre que la informació descrita en l'apartat 4 de l'article 5 no sigui tractada per raó només d'aquest fet com un secret o un tràmit mercantil.

3. Les disposicions d'aquest Acord no obliguen cap part contractant a obtenir o proporcionar informació que pugui revelar comunicacions confidencials entre un client i un advocat, un procurador o qualsevol altre representant legal autoritzat, si aquestes comunicacions:

a) es produeixen amb l'objectiu de sol·licitar o proporcionar assessorament legal, o

b) es produeixen per ser emprades en procediments legals existents o en previsió.

4. Una sol·licitud d'informació no pot ser denegada pel fet que la reclamació fiscal que motiva la sol·licitud sigui objecte de litigi.

5. La part requerida no està obligada a obtenir i proporcionar informació que l'autoritat competent de la part requeridora no pogués obtenir de conformitat amb la seva legislació o mitjançant les pràctiques administratives habituals en cas que aquesta informació es trobés sota la jurisdicció de la part requeridora.

6. La part requerida pot denegar una sol·licitud d'informació si la part requeridora sol·licita la informació per aplicar o fer executar una disposició de la legislació fiscal de la part requeridora, o qualsevol obligació relativa, que discrimini un nacional de la part requerida respecte a un nacional de la part requeridora en les mateixes circumstàncies.

Article 8

Confidencialitat

1. Qualsevol informació proporcionada i rebuda per les autoritats competents de les parts contractants és tractada com a confidencial.

2. La informació únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) implicades en les finalitats establertes en l'article 1, i emprada per aquestes persones o autoritats únicament per a les finalitats esmentades, incloses les decisions sobre recursos. A aquest efecte, la informació pot ser revelada en audiències públiques de tribunals o en decisions judicials.

3. Aquesta informació no pot ser emprada per a altres finalitats que les esmentades en l'article 1 sense el consentiment formal i per escrit de l'autoritat competent de la part requerida.

4. La informació proporcionada a la part requeridora de conformitat amb aquest Acord no pot ser revelada a cap altra jurisdicció.

Article 9

Costes

Tret que les autoritats competents de les parts acordin altrament, les costes ordinàries que derivin de l'assistència prestada van a càrrec de la part requerida. Les autoritats competents respectives es consulten periòdicament en relació amb aquest article, i, en concret, l'autoritat competent de la part requerida consulta l'autoritat competent de la part requeridora quan prevegi que les despeses que comporti proporcionar la informació en resposta a una sol·licitud concreta puguin ser importants.

Article 10

Procediment d'amigable composició

1. Davant de qualsevol dificultat o dubte que sorgeixi entre les parts contractants pel que fa a l'aplicació o a la interpretació d'aquest Acord, les autoritats competents s'esforcen a resoldre la situació de mutu acord.

2. A banda dels acords previstos en l'apartat 1, les autoritats competents de les parts contractants poden decidir de mutu acord els procediments a seguir en els articles 5, 6 i 9.

3. Les parts contractants procuren acordar, quan sigui necessari, altres formes d'arranjament de controvèrsies.

4. Les comunicacions formals, incloses les sol·licituds d'informació, relacionades o de conformitat amb les disposicions d'aquest Acord es fan per escrit i s'adrecen directament a l'autoritat competent de l'altra part contractant, a les adreces que cada part contractant notifiqui a l'altre. Les comunicacions subsegüents d'aquestes sol·licituds d'informació es fan per escrit o de forma verbal, segons sigui més pràctic, entre les autoritats competents esmentades o els seus representants autoritzats.

Article 11

Entrada en vigor

1. Cada part contractant ha de notificar per escrit per via diplomàtica a l'altra part, el compliment dels procediments exigits per la seva legislació necessària per a l'entrada en vigor d'aquest Acord.

2. Aquest Acord entrarà en vigor trenta dies després de la data de recepció de

la darrera d'aquestes notificacions i, acte seguit, tindrà efecte per als períodes impositius que comencin en aquesta data o posteriorment a l'1 de gener de l'any que segueix a la data d'entrada en vigor de l'Acord, o quan no hi hagi període impositiu, per a les obligacions que es generin a aquesta data o posteriorment.

Article 12 *Denúncia*

1. Aquest Acord es conclou per un període il·limitat. Cada part contractant pot denunciar aquest Acord mitjançant una notificació a l'altra part contractant. En aquest cas, l'Acord deixa de ser vigent tres mesos després de la data de recepció de la notificació de l'altra part contractant.

2. Les sol·licituds rebudes per les parts contractants fins a la data efectiva de la denúncia són tractades de conformitat amb les disposicions d'aquest Acord.

3. Després de la denúncia de l'Acord, les parts contractants segueixen obligades per les disposicions de l'article 8 pel que fa a la informació obtinguda en aplicació d'aquest Acord.

A aquest efecte, els sotassignats, degudament autoritzats pels governs respectius, signen aquest Acord.

Andorra la Vella, 15 de juny del 2012, fet en dos exemplars en les llengües catalana, polonesa i anglesa. Els tres textos són igualment fefaents. En cas de divergència preval el text en llengua anglesa.

Pel Principat d'Andorra Per la República de Polònia

Lleis ordinàries

Llei 20/2012, del 18 d'octubre, de modificació de la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra SA, del 13 d'abril del 2000

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2012 ha aprovat la següent:

Llei 20/2012, del 18 d'octubre, de modificació de la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra SA, del 13 d'abril del 2000

Exposició de motius

Tal com estableix la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra SA, del 13 d'abril del 2000 a l'article primer, la planificació, l'ordenació i la gestió de les xarxes de radiocomunicacions i telecomunicacions, així com la seva adscripció funcional a les emissions de ràdio i televisió, queden reservades al Govern segons els acords internacionals i la legislació vigent.

Amb aquesta disposició, aquesta Llei limita el Consell Andorrà de l'Audiovisual a un organisme assessor i consultiu del Govern i de la societat de gestió Ràdio i Televisió d'Andorra SA, endemés d'intervenir en el dret de rectificació.

En l'actualitat, atenent el context econòmic i la necessitat de contenció de la despesa pública, es fa necessari suprimir el Consell Andorrà de l'Audiovisual.

Resulta doncs imprescindible la modificació de la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra SA, per suprimir tot el capítol IV de la llei assenyalada, el que significa la supressió dels articles sisè, setè i vuitè de dita Llei. Es modifica també pel que fa al dret

de rectificació l'article novè, del capítol V, per suprimir la resolució del Consell Andorrà de l'Audiovisual i atorgar el dret de rectificació davant la jurisdicció ordinària en cas de recurs davant la decisió del director general de la societat Ràdio i Televisió d'Andorra SA. Finalment es modifica ensems l'apartat d) de l'article dotzè, suprimint la menció que el dit article efectua del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

Òbviament, totes aquestes modificacions, motivades per la supressió del Consell Andorrà de l'Audiovisual, no afecten en absolut les funcions de control parlamentari que queden garantides per les disposicions de l'article desè de la Llei vigent, que atorga a una Comissió Legislativa Permanent del Consell General, l'exercici del control de les activitats de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA.

Amb aquests objectius es modifica la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra SA, del 13 d'abril del 2000.

Article 1 *Modificació de l'article 9*

Es modifica l'article novè de la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra SA, que queda redactat de la manera següent:

“Article novè

1. Qui es consideri perjudicat per la difusió de dades o per fets contraris a la veritat que l'al·ludeixin pot sol·licitar al director general de la societat Ràdio i Televisió d'Andorra SA que, dins dels set dies següents a la difusió, es difongui la rectificació corresponent.

2. La sol·licitud ha de ser motivada. El director general ha d'acceptar o denegar la petició dins dels tres dies hàbils següents si el programa és diari, i en el termini màxim de set dies hàbils en els altres supòsits. Si no dona cap resposta, la petició es considera denegada.

3. Contra la decisió del director general es pot presentar directament una demanda dins dels tretze dies següents, davant la Secció Civil de la Batllia, la qual es tramita per procediment abreuçat.